

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: J. E. U. E., narozený dne X
státní příslušnost X
zastoupen Mgr. Pavlem Štanglem, advokátem
sídlem Zárubova 506/4, 142 00 Praha, č. ev. ČAK 19041

proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor
cizinecké policie,
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2025, č. j. KRPA-249788-18/ČJ-2025-000022-ZSV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobou došlou Městskému soudu v Praze dne 11. 8. 2025, se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2025, č. j. KRPA-249788-18/ČJ-2025-000022-ZSV (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Tím byl podle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“) zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě předně namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná v něm nijak neodůvodnila, proč dospěla k závěru, že by žalobce z území České republiky nevycestoval v době jemu stanovené, resp. že by na území dále pobýval.
3. Dále žalobce namítal, že se žalovaná nezabývala skutečností, že má na území České republiky družku, se kterou sdílí společnou domácnost. Vytkl v té souvislosti žalované, že mohla tuto skutečnost zjistit a dále s ní v daném řízení pracovat.
4. Podle žalobce je jeho zajištění zcela neúčelným a nadbytečným opatřením s tím, že obava z toho, že by žalobce měl mařit samotný výkon správního vyhoštění je zcela lichá a nezakládá se na objektivně zjištěném stavu věci. Má navíc za to, že nakonec k jeho správnímu vyhoštění nedojde, když správní orgán v řízení ve věci správního vyhoštění hodlá vyslechnout jeho družku.
5. Žalovaná se dále podle žalobce nezabývala možností užití zvláštních opatření, když odůvodnění nemožnosti takových opatření v případě žalobce je zcela nedostatečné až zmatené. Zvláště přitom zdůraznil, že žalobce nebyl vůbec poučen o možnosti složení finanční záruky. Žalovaná automaticky odmítal užití této možnosti pro jednání žalobce v minulosti, což je zjevně nesprávný postup a rozhodnutí je v tomto směru nepřezkoumatelné.
6. Žalobce rovněž s odkazem na judikaturu Nejvyšší správního soudu, Ústavního soudu a Evropského soudního dvora zdůraznil, že zajištění představuje mimořádný institut, který má být užit pouze v případě, že jeho účelu nelze dosáhnout mírnějšími a hospodárnějšími prostředky.
7. Závěrem pak žalobce shrnul, že žalovaná v napadeném rozhodnutí řádně neodůvodnila nutnost uložení tak drastického opatření, jakým zajištění je, ani nutnost jiného opatření, nezabývala se ani otázkou přiměřenosti a proporcionality při užití zajištění. Proto je napadené rozhodnutí podle žalobce nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná ve svém vyjádření předně poznamenala, že při rozhodování shledala naplnění kumulativních podmínek ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Podotkla, že v případě žalobce bylo dne 7. 8. 2025 zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění.
9. Dále uvedla, že na str. 3 až 6 napadeného rozhodnutí jasně a dostatečně definovala, proč v případě žalobce nepřistoupila k možnosti užití mírnějších opatření. Dodala k tomu, že po zhodnocení dosavadního chování žalobce existuje v jeho případě důvodná obava, že výkon správního vyhoštění bude z jeho strany zmařen. Proto přistoupila

k jeho zajištění, aniž by předtím uložila mírnější prostředky ve formě zvláštních opatření. Měla za to, že z pobytové historie žalobce a jeho chování, kdy pobýval na území České republiky v rozporu se zákonem a svůj nelegální pobyt nijak neřešil, vyplývá důvodná obava, že se bude vyhýbat výkonu správního vyhoštění. Žalobce se podle žalované svým přístupem v podobě nerespektování právních předpisů natolik znevěrohodnil, že žalované nezbylo než možnost uložení zvláštních opatření vyloučit a přímo přistoupit k zajištění žalobce. U žalobce tak absentovala především objektivní složka možnosti uložit zvláštní opatření v podobě účelnosti.

10. Žalovaná proto navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

11. Ze správního spisu zjistil zdejší soud tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
12. Žalobce byl dne 7. 8. 2025 kontrolován hlídkou žalované a vyzván k prokázání totožnosti. Hlídce předložil cestovní doklad vydaný X č. X, v němž nebylo vyznačeno žádné platné pobytové oprávnění. Lustrací v dostupných evidencích Policie České republiky bylo zjištěno podezření, že pobývá na území České republiky neoprávněně. Z tohoto důvodu byl podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů zajištěn.
13. Následně dne 7. 8. 2025 žalovaná oznámila žalobci zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění. Do protokolu o výsledku účastníka řízení za přítomnosti tlumočnice ruského jazyka žalobce mimo jiné uvedl, že se jmenuje J. E. U. E., a narodil se dne X v X. Přiletěl dne 25. 8. 2022 na základě biometrického pasu a polského víza do Německa a poté cestoval do Polska, kde pracoval na stavbách. Do České republiky přicestoval začátkem června 2023 za účelem práce a bydlení a od té doby zde pobývá nepřetržitě. Dále uvedl, že žádné povolení k pobytu nyní nemá ani o ně nežádal. Je si vědom toho, že od 1. 3. 2024 pobývá na území České republiky neoprávněně, poté co nevycestoval na základě dvou vydaných výjezdních příkazů. Pracuje na stavbách. V České republice ani Polsku nevlastní žádný majetek. V X taky ne s tím, že bydlel u rodičů v rodinném domě. Nemá zdravotní pojištění ani pracovní povolení. Popřel také zdravotní problémy. Momentálně nemá žádné finanční prostředky. Výslovně uvedl, že nevycestuje, protože zde má přítelkyni, se kterou bydlí a která má na území České republiky povolen trvalý pobyt. Je svobodný, bezdětný. Celá rodina je v X, takže se má kam vrátit, ale nevrátí se, protože nechce. Nic mu v zemi původu nehrozí, je to pro něj bezpečná země a nemá překážku ve vycestování. Několikrát zopakoval, že nevycestuje, protože má na území České republiky přítelkyni pocházející z X.
14. Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 8. 8. 2025, ev. č. ZS58927, se podává, vycestování žalobce do X je možné.
15. Posléze žalovaná vydala napadené rozhodnutí. Po vydání napadeného rozhodnutí žalovaná vyslechla přítelkyni žalobce, která mimo jiné uvedla, že se s žalobcem stýká, ale nebydlí spolu. Rovněž není na žalobci ekonomicky závislá.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právní stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Zároveň zdejší soud neopomněl, že ve smyslu závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2023, č. j. 5 Azs 96/2021-39, ve spojení s rozsudkem velkého senátu Soudního dvora ze dne 8. 11. 2022 ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21, musí z úřední povinnosti přihlížet i k těm nezákonnostem rozhodnutí o zajištění, které nejsou součástí uplatněných žalobních bodů.

17. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě 5 dní ode dne podání žaloby nenavrhł nařízení jednání a žalovaná ve svém vyjádření k žalobě výslovně souhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
18. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
19. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zoblednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.*
20. Podle § 125 odst. 1 první věty zákona o pobytu cizinců *[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*
21. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *[z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je*
 - a) *povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení bytové kontroly,*
 - b) *složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),*
 - c) *povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo*

d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly“.

22. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců *[p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
23. Pokud jde o žalobcem namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, soud připomíná, že nepřezkoumatelností rozhodnutí se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud ve své judikatuře. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neuvede-li správní orgán konkrétní důvody, o které své rozhodnutí opírá (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, u nichž pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2024, č. j. 5 As 341/2022-35, a ze dne 30. 9. 2024, č. j. 6 As 181/2024-29). Takovými vadami či deficity však napadené rozhodnutí netrpí, protože je má soud za přezkoumatelné.
24. Soud má rovněž za věcně správný závěr žalované v tom směru, že zajištění žalobce je nezbytné. Žalobce nevycestoval z území v době stanovené ve výjezdních příkazech ani poté, svůj nelegální pobyt na území České republiky nijak neřešil, a bylo mu doručeno vyrozumění o zahájení řízení o správním vyhoštění. Žalovaná zdůraznila, že žalobce nevycestoval z území opakovaně a vědomě, proto je předpoklad, že nebude předpisy dodržovat i nadále. Soud k tomuto konstatuje, že pobytová historie žalobce vskutku nedávala žalované jinou možnost než k zajištění přistoupit, neboť je zjevné, že žalobce není ochoten dodržovat ani vydaná rozhodnutí, ani právní předpisy. Žalobce v žalobě neuvádí nic konkrétního, co by tyto závěry bylo způsobilé zpochybnit.
25. Rovněž tak v případě žalobce nebylo na místě uložení tzv. zvláštních opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců s tím, že možnosti uložení takovéto alternativy žalovaná posoudila zcela dostatečně. Z obsahu správního spisu, zejména pak z obsahu protokolu o výsledku žalobce v procesním postavení účastníka řízení, totiž vyplývá, že žalobce nemá hlášenou adresu pobytu na území České republiky, nemá finanční prostředky. Žalobce rovněž hned na několik místech protokolu o svém výsledku zopakoval, že nechce vycestovat a nevycestuje. Žalovaná poté dostatečně odůvodnila zejm. na str. 3 - 6 napadeného rozhodnutí, proč nepřistoupila k užití zvláštních opatření za účelem správního vyhoštění namísto zajištění žalobce, kdy se jednatlivými mírnějšími opatřeními za účelem vycestování žalobce zabývala zvláště i v souhrnu. Na tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí lze v podrobnostech plně odkázat.
26. Co se týče námítky v tom směru, že se žalovaná nezabývala skutečností, že má na území České republiky družku, se kterou sdílí společnou domácnost, soud konstatuje, že žalovaná na tuto skutečnost reagovala na str. 7 napadeného rozhodnutí, kdy vyšla z toho, že nejde o vztah nijak formalizovaný, družka je cizinka, žalobce i nadále

bezdětný a svobodný. Žalovaná rovněž neměla prostor k dalšímu šetření, když rozhodnutí o zajištění je prvním úkonem v řízení. Za nedůvodnou soud také považuje námitku, že k vyhoštění žalobce nedojde, neboť jde o naprosto nemístné předjímání výsledku řízení ve věci správního vyhoštění žalobce s absencí konkrétní skutečnosti, kterou by měla družka žalobce sdělit v rámci svého výsledku a tím případnému správnímu vyhoštění žalobce zabránit.

27. Soud se také neztotožňuje s tvrzením žalobce, že jeho zajištění je nadbytečné a obava, že by žalobce měl mařit samotný výkon správního vyhoštění, je zcela lichá a nezakládá se na objektivně zjištěném stavu věci. Naopak podle mínění soudu, jestliže žalobce nerespektoval postupně několik výjezdních příkazů, pobýval na území České republiky nelegálně a takové chování završil tím, že se opakovaně do protokolu o svém výsledku vyjádřil tak, že nevycestuje, je pravděpodobnost maření výkonu správního vyhoštění poměrně vysoká a obava z téhož poté důvodná.
28. Je třeba též zdůraznit, že podle § 103 písm. n) zákona o pobytu cizinců je povinností cizince pobývat na území (ČR) mimo jiné s oprávněním k pobytu. Žalobce v žalobě nezpochybnil závěr žalovaného, podle kterého tuto povinnost porušil. Logickým a předpokládaným důsledkem neoprávněného pobytu cizince na území ČR je jeho vyhoštění, nejsou-li dány zákonné překážky pro tento postup, které však v případě žalobce zjištěny nebyly. Do doby, než bude možné správní vyhoštění fakticky realizovat, lze cizince podle zákona o pobytu cizinců zajistit.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Zdejší soud tak ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto zdejší soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
30. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 29. srpna 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce